

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1 (14. Jātakapāṭi-1)

16. Το βιβλίο των τριάντα (16. Tīṃsanipāṭo)

[Ja 511-520, PTS 5.3-5.106]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1

16. Το βιβλίο των τριάντα

511. Η τζάτακα του Κιμτσάντα (1)

- 1.** Τι επιθυμώντας, τι σκεπτόμενος, μόνος ασκείσαι στον καύσωνα;
Τι ποθώντας, τι αναζητώντας, με ποιον σκοπό, βραχμάνε;
- 2.** Όπως μεγάλη στάμνα που κρατά νερό, με ωραίο σχήμα·
έτσι παρόμοιο ώριμο μάνγκο, άριστο σε χρώμα, οσμή και γεύση.
- 3.** Αυτό που παρασυρόταν από το ρεύμα, αφού το είδα στην αμόλυντη μέση·
αφού το έπιασα με τα χέρια, το έφερα στον τόπο της ιερής φωτιάς.
- 4.** Τότε σε φύλλα μπανανιάς, αφού το έβαλα ο ίδιος εγώ·
με μαχαίρι αφού το έκοψα, την πείνα και τη δίψα μου αφαίρεσε.
- 5.** Εγώ λοιπόν απαλλαγμένος από αναστάτωση, έχοντας φτάσει στο τέλος,
υπομένοντας τον πόνο·
απόλαυση δεν βρίσκω, σε οποιουσδήποτε άλλους καρπούς.
- 6.** Αφού με αποξηράνει βέβαια, τον θάνατο, αυτό σε μένα θα φέρει·
Το μάνγκο του οποίου ο καρπός είναι γλυκός, με γλυκιά κορυφή, ευχάριστο·
Αυτό που ανέσυρα ενώ παρασυρόταν, από τον ωκεανό, στη μεγάλη θάλασσα.
- 7.** Σου περιέγραψα τα πάντα, γιατί νηστεύω·
κάθομαι κοντά στο ευχάριστο ποτάμι, γεμάτο με πολλά πλατύλεπα ψάρια.
- 8.** Και εσύ πράγματι σε μένα πες, τον εαυτό σου, εσύ που δεν έφυγες·
Ή ποια είσαι εσύ, όμορφη, ή γιατί εσύ με ωραία μέση;
- 9.** Σαν γυαλισμένο χρυσό φύλλο, σαν τίγρη στην πλαγιά του βουνού·
όσες γυναίκες υπάρχουν μεταξύ των θεών, υπηρέτριες των θεών.
- 10.** Και οι γυναίκες στον ανθρώπινο κόσμο, που είναι προικισμένες με ομορφιά·
Όμοια με σένα στην ομορφιά δεν υπάρχει, μεταξύ θεών, γκαντχάμπα και
ανθρώπινου κόσμου·
Ρωτήθηκες από μένα, εσύ με τα όμορφα μέλη, πες το όνομα και τους
συγγενείς.
- 11.** Εσύ που κάθεσαι κοντά στο ευχάριστο ποτάμι Κοσίκι, βραχμάνε·
έτσι εγώ κατοικώ στο άσυλο του ορμητικού ρεύματος, με την πλημμύρα
εξάιρετων υδάτων.
- 12.** Γεμάτες με ομάδες από διάφορα δέντρα, πολλές ορεινές σπηλιές·

εμένα επικεφαλής έχουν, ρέουν προς εμένα στη βροχερή εποχή.

- 13.** Και επίσης πολλά νερά από τα δάση, που φέρουν ρεύματα μπλε νερού·
πολλά νερά πλούτος των ελεφάντων, ρέουν με νερό.
- 14.** Αυτές οι μάνγκο, τζαμπού, λαμπούτζα, νίπα, φοίνικες και ουντουμπάρα·
πολλούς είδους καρπούς φέρνουν συνεχώς.
- 15.** Οποιοσδήποτε καρπός πέφτει στο νερό από τις δύο όχθες·
αναμφίβολα αυτός γίνεται καρπός του ρεύματος, ακολουθώντας τη δύναμή
του.
- 16.** Γνωρίζοντας αυτό, ευφυή, με ευρεία σοφία, άκουσέ με·
Μην επιδοκιμάζεις την προσκόλλησή μου, απόρριψέ την, κυρίαρχε των
ανθρώπων.
- 17.** Δεν θεωρώ ότι είσαι σοφός, εσύ που το βασίλειο ευημερείς·
Ενώ αυξάνεσαι, βασιλιά-σοφέ, τον θάνατο επιθυμείς.
- 18.** Αυτόν γνωρίζουν οι πατέρες, και οι γκαντχάμπα μαζί με τους θεούς·
Και επίσης οι σοφοί στον κόσμο, αустηροί ασκητές με συγκρατημένο εαυτό·

Αναμφίβολα και αυτοί γνωρίζουν, οι ένδοξοι που έχουν αναδειχθεί.
- 19.** Έτσι αφού κατανόησε ο σοφός όλα τα φαινόμενα, την καταστροφή, τον
αποθισμό της ζωής·
δεν συσσωρεύεται κακό σε εκείνον τον άνθρωπο, αν δεν προτίθεται τη
δολοφονία εκείνου.
- 20.** Αναγνωρισμένη από τη συνάθροιση των σοφών, έτσι γνωστή στον κόσμο·
με ανάρμοστη κατηγορία, επιδιώκεις κακόβουλη πράξη.
- 21.** Αν εγώ πεθάνω, στην όχθη σου, εσύ με τους πλατείς ωραίους γοφούς·
αναμφίβολα εκείνη η κακή φήμη, όταν εγώ πεθάνω, θα έρθει σε σένα.
- 22.** Για αυτό λοιπόν την κακόβουλη πράξη, φύλαξέ την, εσύ με την ωραία μέση·
Μην εσένα όλος ο κόσμος μετά, κατηγορήσει όταν εγώ πεθάνω.
- 23.** Γνωστό μου είναι αυτό, ω ακαταμάχητε, τον εαυτό μου και το μάνγκο σου
δίνω·
αυτός τα δυσκολοεγκατάλειπτα είδη αισθησιακής ηδονής εγκαταλείποντας,
στην ειρήνη και στη Διδασκαλία είσαι εδραιωμένος.
- 24.** Αυτός που αφήνοντας τον προηγούμενο δεσμό, μετά σε νοητικό δεσμό
στέκεται·
και ανήθικα συμπεριφέρεται, το κακό του αυξάνεται.
- 25.** Έλα θα σε οδηγήσω, ζήσε άνετα όσο θέλεις·
Σε φέρνω στο δροσερό μέρος, διαμένε χωρίς έγνοιες.
- 26.** Αυτό μεθυσμένο από το άρωμα των λουλουδιών, με καμπυλόλαιμα πουλιά,

δαμαστή των εχθρών·
γερανοί, παγώνια, θεϊκά, τσίχλες και μελισσοφάγοι·

αντηχεί από σμήνη χηνών, οι κούκοι εδώ ξυπνούν.

- 27.** Οι μάνγκο εδώ έχουν κλαδιά που λυγίζουν, μοιάζουν με αλώνι γεμάτο άχυρα·
Κοσάμπα, σαλάλα, νίπα, κρέμονται ώριμοι φοίνικες.
- 28.** Με στεφάνια, με διάδημα, με περιβραχιόνια, με βραχιόλια, αλειμμένος με
σανταλόξυλο·
Τη νύχτα εσύ απολαμβάνεις, την ημέρα βιώνεις οδυνηρό αίσθημα.
- 29.** Δεκαέξι χιλιάδες γυναίκες, που είναι αυτές οι υπηρέτριές σου·
Είσαι έτσι μεγάλης δύναμης, θαυμαστός και ανατριχιαστικός.
- 30.** Τι πράξη έκανες στο παρελθόν, κακή που φέρνει δυστυχία στον εαυτό;
Την οποία αφού έκανες μεταξύ ανθρώπων, το κρέας της πλάτης σου τρως.
- 31.** Αφού δέχτηκα τις Βέδες, δεμένος στις ηδονές εγώ·
περιπλανήθηκα για μεγάλο χρονικό διάστημα, για τη βλάβη των άλλων εγώ.
- 32.** Όποιος είναι κακολόγος, έτσι κόβοντας τρώει·
όπως εγώ σήμερα τρώω, το κρέας της πλάτης του εαυτού μου».

Η τζάτακα του Κιμτσάντα, πρώτη.

512. Η τζάτακα της στάμνας (2)

- 33.** Ποιος εμφανίστηκες από τον ουρανό στο στερέωμα, φωτίζοντας τη νύχτα σαν
τη σελήνη;
Από τα μέλη σου ακτίνες αναδύονται, με εκατοντάδες ακτίνες σαν αστραπή
στον ουρανό.
- 34.** Αυτός χωρίς άνεμο κινείσαι στον αιθέρα, στον ουρανό πηγαίνεις και στέκεσαι·
Η υπερφυσική δύναμή σου άραγε έχει γίνει θεμέλιο, καλά αναπτυγμένη, ακόμα
και των θεοτήτων που δεν ταξιθεύουν;
- 35.** Στον αιθέρα ερχόμενος και φεύγοντας στέκεσαι, «αγοράστε τη στάμνα» αυτό
το νόημα·
Ή ποιος είσαι εσύ ή ποιανού είναι αυτή η στάμνα, πες μου βραχμάνε αυτό το
νόημα.
- 36.** Δεν είναι στάμνα βουτυρελαίου ούτε στάμνα λαδιού, ούτε στάμνα μελάσας
ούτε μελιού·
Τα σφάλματα της στάμνας δεν είναι λίγα, ακούστε τα πολλά κακά που
προέρχονται από τη στάμνα.
- 37.** Θα παραπατούσε αυτός που πίνουντάς το θα έπεφτε σε γκρεμό, σε λάκκο,
σπηλιά, δεξαμενή λουτρού και βούρκο·
θα έτρωγε ακόμη και πολύ από αυτό που δεν πρέπει να φαγωθεί· αγοράστε
αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.

- 38.** Αυτό που αφού πει, χωρίς να είναι κύριος του νου του, περιπλανιέται σαν βόδι που ψάχνει τροφή·
θεωρώντας τον εαυτό του απροστάτευτο, τραγουδά μαζί με άλλους και χορεύει· αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 39.** Αυτό πράγματι αφού πει, σαν γυμνητής γυμνός, θα περιφερόταν στο χωριό στους δρόμους·
με παραπλανημένο νου, κοιμώμενος υπερβολικά πολύ· αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 40.** Αφού το πει και σηκωθεί τρέμοντας, κουνώντας το κεφάλι και τα χέρια·
αυτός χορεύει σαν ξύλινη μαριονέτα· αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 41.** Αυτό πράγματι αφού πουν, καμένοι από τη φωτιά ξαπλώνουν, και επίσης τρώγονται από τσακάλια·
φυλάκιση, δολοφονία και απώλεια περιουσίας υφίστανται· αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 42.** Αυτός που αφού την πει θα έλεγε αυτά που δεν πρέπει να ειπωθούν,
καθισμένος στη συνέλευση χωρίς ρούχα·
αλειμμένος με εμετό, βυθισμένος σε συμφορά· αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 43.** Αυτό πράγματι αφού πει, ανώτερος με κοκκινισμένα μάτια, «δική μου είναι όλη η γη» φαντάζεται·
κανένας βασιλιάς δεν είναι ίσος μου, ούτε αυτός των τεσσάρων περάτων·
αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 44.** Αλαζόνας και υπερόπτης, φιλόνηκη και συκοφάντρια, άσχημη, γυμνή και δραπετίσσα·
κλεφτών και απατεώνων προορισμός και κατοικία· αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 45.** Οι οικογένειες ήταν επιτυχημένες και εύφορες, με πλούτη πολλών χιλιάδων στον κόσμο·
έγιναν χωρίς κληρονομιά εξαιτίας αυτής· αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 46.** Δημητριακά, πλούτη, ασήμι, χρυσό, χωράφι, αγελάδες, εκεί όπου τα καταστρέφουν·
εκμηδενίστρια των πλούσιων οικογενειών, αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 47.** Το οποίο πράγματι έχοντας πει, ένας άνθρωπος σαν αλαζόνας, υβρίζει τη μητέρα και τον πατέρα·
θα έπιανε ακόμη και την πεθερά, και επίσης τη νύφη· αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 48.** Το οποίο πράγματι έχοντας πει, μια γυναίκα σαν αλαζόνα, υβρίζει τον πεθερό και τον σύζυγο·

ακόμη και δούλο θα έπαιρνε, ακόμη και υπηρέτη· αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.

- 49.** Αυτό πράγματι αφού ήπια θα σκότωνε ένας άνθρωπος, έναν ασκητή ή βραχμάνο εδραιωμένο στη Διδασκαλία·
θα πήγαινε ακόμη και στον κόσμο της αθλιότητας από αυτό ως πηγή·
αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 50.** Αυτό πράγματι αφού πει, κακή συμπεριφορά συμπεριφέρονται, με το σώμα, με την ομιλία και με τον νου·
στην κόλαση πηγαίνουν αφού συμπεριφέρθηκαν με κακή συμπεριφορά·
αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 51.** Αυτόν που ζητώντας δεν λαμβάνουν πριν, ακόμη και πολύ χρυσάφι εγκαταλείποντας·
αυτός αφού το πει ψέματα λείει· αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 52.** Το οποίο πράγματι έχοντας πει, όταν στέλνεται για αποστολή, όταν προκύψει επείγουσα υπόθεση·
ούτε το νόημα αυτός κατανοεί όταν του μιλήσουν· αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 53.** Ακόμη και οι ντροπαλοί γίνονται αδιάντροποι, πίνουν μεθυσμένοι για να μεθύσουν·
ακόμη και οι σοφοί, αν και γαλήνιοι, μιλούν πολύ· αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 54.** Αυτό πράγματι αφού πουν, σαν χοιρίδια μαζί ξαπλώνουν, νηστικοί σε δύσκολο ύπνο στο γυμνό έδαφος·
Ασχήμια και ντροπή υφίστανται· αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 55.** Το οποίο πράγματι αφού πουν, με πεσμένους ώμους ξαπλώνουν, σαν αγελάδες χτυπημένες με ζυγό, όχι από το νερό·
η ορμή του είναι σαν να υποφέρεται εύκολα από έναν άνθρωπο· αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 56.** Αυτό που οι άνθρωποι αποφεύγουν, σαν φίδι με τρομερό δηλητήριο·
αυτό που στον κόσμο είναι όμοιο με δηλητήριο, ποιος άνθρωπος αξίζει να το πει;
- 57.** Το οποίο πράγματι έχοντας πει οι γιοι των Αντχάκα και Βέντα, ενώ διασκέδαζαν στην ακτή της θάλασσας·
επιτέθηκαν ο ένας στον άλλο με γουδοχέρια· αγοράστε αυτήν τη γεμάτη στάμνα της.
- 58.** Το οποίο πράγματι έχοντας πει οι πρώτοι θεοί αμελείς, από τον ουρανό έπεσαν μαζί με την αιώνια γαλήνη·
Τέτοιο μεθυστικό ποτό αυτό χωρίς όφελος, γνωρίζοντας μεγάλη βασιλιά πως να το πει;

- 59.** Ούτε γιαούρτι ούτε μέλι υπάρχει σε αυτή τη στάμνα, έτσι γνωρίζοντας αγόρασέ την, βασιλιά·
Έτσι λοιπόν αυτό που βρίσκεται στη στάμνα από εμένα σε σένα, περιγράφηκε αληθινά, φίλε όλων.
- 60.** Ούτε ο πατέρας μου ούτε η μητέρα μου, είναι τέτοιοι όπως εσύ· επιθυμώντας την ευημερία μου, ποθώντας το υπέρτατο καλό, εγώ λοιπόν θα κάνω τα λόγια σου σήμερα.
- 61.** Σου δίνω πέντε εκλεκτά χωριά, εκατό δούλες, επτακόσια βόδια· και αυτά τα δέκα άρματα ζεμένα με ευγενή άλογα, γίνε δάσκαλός μου, εσύ που επιθυμείς το καλό μου.
- 62.** Οι εκατό δούλες ας είναι δικές σου, βασιλιά, τα χωριά και οι αγελάδες ας είναι δικά σου· και τα άρματα με τα ευγενή άλογα ας είναι δικά σου, είμαι ο Σάκκα, ο άρχοντας των τριάντα τριών θεών.
- 63.** Φάε ρύζι με κρέας και γαλατόπιτα με βουτυρέλαιο, και εσύ φάε κουλούρες με μέλι και σουσάμι·
έτσι εσύ τερπόμενος με τη Διδασκαλία, ω άρχοντα των ανθρώπων, ακατηγόρητος πήγαινε στον ουράνιο τόπο».

Η τζάτακα της στάμνας, δεύτερη.

513. Η τζάτακα του Τζαγιαντίσα (3)

- 64.** Μετά από πολύ καιρό πράγματι σε μένα εγέρθηκε σήμερα, τροφή μεγάλη την έβδομη ημέρα ώρα γεύματος·
Από πού είσαι, ποιος είσαι; Αυτό, σε παρακαλώ, πες μου, φανέρωσε τη γέννησή σου όπως είσαι γνωστός.
- 65.** Ο βασιλιάς των Παντσάλα για κυνήγι εισήλθε, Τζαγιάντισα το όνομα που έχεις ακούσει·
περιπλανιέμαι στις πλαγιές και τα δάση εγώ, αυτό το ελάφι φάε και εμένα σήμερα άφησε.
- 66.** Με τον δικό μου στρατό εσύ διαπραγματεύεσαι βλάπτοντας τον εαυτό σου, δική μου τροφή είναι το ελάφι που λες·
Αφού φάω αυτό το ελάφι, θέλοντας να φάω, θα σε φάω μετά· δεν είναι ώρα για θρήνους.
- 67.** Αν δεν υπάρχει απελευθέρωση για μένα με ανταλλαγή, αφού πας για τις ερωτήσεις της επιστροφής·
αφού δώσω στον βραχμάνο εκείνη τη συμφωνία, προστατεύοντας την αλήθεια θα επιστρέψω ξανά.
- 68.** Για ποια πράξη μετανιώνεις εσύ, που έφτασες κοντά στον θάνατο, βασιλιά;
Πες μου αυτό, ίσως να μπορέσουμε, να επιτρέψουμε τον ερχομό για τις ερωτήσεις.

- 69.** Εκπληρώθηκε από εμένα η επιθυμία του βραχμάνου για πλούτο, εκείνη η συμφωνία δεσμεύτηκε, δεν απελευθερώθηκε·
αφού δώσω στον βραχμάνο εκείνη τη συμφωνία, προστατεύοντας την αλήθεια θα επιστρέψω ξανά.
- 70.** Η επιθυμία για πλούτο που έκανες στον βραχμάνο, εκείνη η συμφωνία δεσμεύτηκε, δεν απελευθερώθηκε·
αφού δώσεις στον βραχμάνο εκείνη τη συμφωνία, προστατεύοντας την αλήθεια επέστρεψε ξανά.
- 71.** Και αυτός απελευθερωμένος από τα χέρια του ανθρωποφάγου, αφού πήγε στο δικό του ανάκτορο, απολαμβάνοντας ηδονές·
αφού δώσει στον βραχμάνο εκείνη τη συμφωνία, απευθύνθηκε στον γιο του Αλινασάττου.
- 72.** Σήμερα κιόλας χρίσου βασιλιάς, ακολούθησε τη Διδασκαλία στους υπόλοιπους και στους άλλους επίσης·
και άδικη πράξη ας μην υπάρχει στο βασίλειό σου, πηγαίνω εγώ κοντά στον ανθρωποφάγο.
- 73.** Τι πράξη κάνοντας σε σένα, θεέ, είπα, δεν σε ευχαρίστησε; Αυτό επιθυμώ να ακούσω·
με το οποίο σήμερα στη βασιλεία με ανέβασες εσύ, ακόμη και τη βασιλεία θα απέρριπτα χωρίς εσένα εγώ.
- 74.** Ούτε από πράξη ούτε από λόγο, αγαπητέ, θυμάμαι κάποιο σφάλμα από εσένα·
και αφού έκανα συμφωνία με τον ανθρωποφάγο, προστατεύοντας την αλήθεια πάλι εγώ θα πάω.
- 75.** Εγώ θα πάω, εσύ ακριβώς εδώ να μείνεις, δεν υπάρχει απελευθέρωση από αυτόν ενόσω ζει·
Αν εσύ πας, βασιλιά, κι εγώ θα πάω, και οι δύο δεν θα υπάρχουμε.
- 76.** Σίγουρα βέβαια, αγαπητέ, αυτός είναι ο κανόνας των αγαθών, και αυτό θα ήταν πιο οδυνηρό για μένα από το θάνατο·
όταν ο Καμμασαπάντα, αφού σε μαγειρέψει, καταβάλλοντάς σε θα σε φάει, αφού σε τρυπήσει σε μυτερό πάσσαλο.
- 77.** Με τη ζωή μου τη ζωή σου θα ανταλλάξω, μη πας εσύ κοντά στον ανθρωποφάγο·
Και αυτή τη ζωή σου με τη ζωή μου θα ανταλλάξω, για αυτό τον θάνατο επαινώ αντί της ζωής.
- 78.** Τότε πράγματι ο σταθερός γιος του βασιλιά, αφού προσκύνησε τα πόδια της μητέρας και του πατέρα·
Η μητέρα του δυστυχισμένου έπεσε στη γη, υψώνοντας τα χέρια του πατέρα του κλαίει.
- 79.** Αυτόν που φεύγει τότε ο πατέρας γνωρίζοντας, στραμμένος προς τα πίσω αποδίδει σεβασμό με ενωμένες παλάμες·

ο Σόμα βασιλιάς και ο Βαρούνα βασιλιάς, ο Πατζάπατι, η σελήνη και ο ήλιος· από αυτούς προστατευμένος από τον ανθρωποφάγο, με άδεια επέστρεψε με ασφάλεια, αγαπητέ.

- 80.** Αυτό που η μητέρα του Νταντακί βασιλιά έκανε για τον Ράμα που είχε φύγει, ευημερία καλά προστατευμένη·
αυτή την ευημερία εγώ κάνω για σένα, με αυτή την αλήθεια ας θυμηθούν οι θεοί·
με άδεια επέστρεψε με ασφάλεια, γιε μου.
- 81.** Φανερά ή κρυφά μόλυνση του νου, δεν θυμάμαι εγώ ποτέ στον αμόλυντο·
με αυτή την αλήθεια ας θυμηθούν οι θεοί, με άδεια επέστρεψε με ασφάλεια, αδελφέ.
- 82.** Και επειδή δεν με υπερέβης στον νου, κύριε, ούτε μου ήσουν δυσάρεστος στον νου·
με αυτή την αλήθεια ας θυμηθούν οι θεοί, με άδεια επέστρεψε με ασφάλεια, κύριε.
- 83.** Μεγαλοπρεπής, έντιμος, με όμορφο πρόσωπο, από πού είσαι; Δεν με κατανοείς που διαμένω στο δάσος·
γνωρίζοντάς με σκληρό, «ανθρωποφάγο», ποιος γνωρίζοντας την ασφάλειά του θα ερχόταν εδώ;
- 84.** Γνωρίζω, κυνηγέ, ότι είσαι ανθρωποφάγος, δεν σε αγνοώ που διαμένεις στο δάσος·
και εγώ είμαι γιος του Τζαγιαντίσα, φάε εμένα σήμερα για την απελευθέρωση του πατέρα μου.
- 85.** Γνωρίζω ότι είσαι γιος του Τζαγιαντίσα, διότι έτσι το χρώμα του προσώπου σας και των δύο·
Αυτό που έκανες είναι πολύ δύσκολο να γίνει, αυτός που εύχεται τον εαυτό του για την απελευθέρωση του πατέρα.
- 86.** Τίποτε δύσκολο εδώ δεν φαντάζομαι, αυτός που εύχεται τον εαυτό του για την απελευθέρωση του πατέρα·
Και για χάρη της μητέρας αφού πάει στον μεταθανάτιο κόσμο, με ευτυχία και με τον ευδαιμονικό κόσμο συνδεδεμένος.
- 87.** Και εγώ πράγματι την κακή πράξη του εαυτού μου, φανερά ή κρυφά, δεν θυμάμαι ποτέ·
Έχω κατανοήσει τη γέννηση και τον θάνατο, όπως ακριβώς για μένα εδώ έτσι και στην επόμενη ζωή.
- 88.** Φάε με τώρα, εσύ με μεγάλη δύναμη, κάνε τα καθήκοντά σου με αυτό το σώμα·
ή πέφτω για σένα από την κορυφή του δέντρου, καλύπτοντας εμένα εσύ μου έδωσες κρέας.
- 89.** Και αυτό σου αρέσει, βασιλόπουλο, εγκαταλείπεις τη ζωή για την

απελευθέρωση του πατέρα·

Για αυτό λοιπόν εσύ βιαστικός, σπάσε ξύλα, άναψε φωτιά.

- 90.** Τότε πράγματι ο σταθερός γιος του βασιλιά, αφού συγκέντρωσε ξύλα για μεγάλη φωτιά·
αφού την άναψε ανακοίνωσε: «Αναμμένη είναι τώρα η μεγάλη διπλή φωτιά.»
- 91.** Φάε με τώρα, βίαιε δράστη, γιατί με κοιτάς ξανά και ξανά με ανατριχιασμένο τρίχωμα;
Με τον ίδιο τρόπο σου κάνω, με όποιον τρόπο καλύπτοντάς με μου είπες.
- 92.** Ποιος αξίζει να φάει έναν τέτοιον, εδραιωμένο στη Διδασκαλία, που λέει την αλήθεια, γενναιόδωρο;
Να σπάσει το κεφάλι του σε επτά κομμάτια, εκείνου που δεν θα έδινε σε έναν τέτοιον που λέει την αλήθεια.
- 93.** Αυτός πράγματι φανταζόμενος τον βραχμάνο, ο λαγός έδωσε κατοικία στο δικό του σώμα·
Γι' αυτό ακριβώς αυτός ο νεαρός θεός Τσαντιμά, δοξασμένος με τον λαγό, εκπληρώνει επιθυμίες σήμερα, δαίμονα.
- 94.** Όπως η σελήνη από το στόμα του Ράχου απελευθερωμένη, ακτινοβολεί σαν τον ήλιο της δεκάτης πέμπτης·
έτσι κι εσύ από τον Ποριζάδα απελευθερωμένος, λάμπει στο Καπίλα, εσύ με μεγάλη δύναμη·
χαροποιώντας τον πατέρα και τη μητέρα, και όλη η πλευρά των συγγενών σου ως χαρεί.
- 95.** Τότε πράγματι ο σταθερός γιος του βασιλιά, με ενωμένες παλάμες αποχαιρέτησε τον ανθρωποφάγο·
Με άδεια, με ασφάλεια, ευτυχισμένος, υγιής, επέστρεψε στα όντα με καστανόξανθο ρύπο.
- 96.** Αυτόν οι κάτοικοι κωμοπόλεων και όλοι οι κάτοικοι της υπαίθρου, ελεφαντοδομαστές και αρματηλάτες και πεζοί·
προσκυνώντας με ενωμένες παλάμες πλησίασαν: «Τιμή σε σένα που έκανες το δύσκολο».

Η τζάτακα του Τζαγιαντίσα, τρίτη.

514. Η τζάτακα του Τσαντάντα (4)

- 97.** Γιατί άραγε θλίβεσαι, με το χρυσαφένιο σώμα, είσαι χλωμή, με την εξαίσια όψη·
Μαραίνεσαι, με τα μεγάλα μάτια, σαν γιρλάντα τσαλακωμένη.
- 98.** Επιθυμία μου, μέγαλε βασιλιά, μέσα σε όνειρο εμφανίστηκε·
αυτή δεν είναι εύκολη να βρεθεί, τέτοια είναι η επιθυμία μου.
- 99.** Όποιες ανθρώπινες ηδονές, εδώ στον κόσμο στον τόπο της χαράς·

Όλες αυτές είναι άφθονες για μένα, εγώ σου δίνω την επιθυμία σου.

- 100.** Ας έρθουν οι κυνηγοί, θεέ, όσοι υπάρχουν στο βασίλειό σου·
σε αυτούς θα πω, τέτοια είναι η επιθυμία μου.
- 101.** Αυτοί είναι οι κυνηγοί σου, θεά, με εξασκημένο χέρι, με αυτοπεποίθηση·
γνώστες του δάσους και γνώστες των ελαφιών, που έχουν θυσιάσει τη ζωή
τους για το σκοπό μου.
- 102.** Γιοι κυνηγών ακούστε, όσοι έχετε συγκεντρωθεί εδώ·
Ελέφαντα λευκό με έξι χαυλιόδοντες, είδα σε όνειρο εγώ·
Τους χαυλιόδοντές του έχω ανάγκη, χωρίς αυτούς δεν υπάρχει ζωή.
- 103.** Ούτε από τους πατέρες μας ούτε από τους παππούδες μας, είδωθηκε ή
ακούστηκε ελέφαντας με έξι χαυλιόδοντες·
Αυτόν που είδε σε όνειρο η πριγκίπισσα, πες μας τι είδους ελέφαντας είναι.
- 104.** Τέσσερις κατευθύνσεις, τέσσερις ενδιαμέσες κατευθύνσεις, προς τα πάνω,
προς τα κάτω, αυτές οι δέκα κατευθύνσεις·
σε ποια κατεύθυνση βρίσκεται ο βασιλιάς των ελεφάντων, αυτόν που είδε σε
όνειρο με έξι χαυλιόδοντες;»
- 105.** Από εδώ ευθεία στη βόρεια κατεύθυνση, αυτός υπερβαίνοντας τα επτά
μεγάλα βουνά·
Χρυσόπλευρο ονομάζεται το βουνό μεγαλοπρεπές, σε πλήρη άνθιση,
κατοικημένο από κιμπουρίσα.
- 106.** Ανεβαίνοντας στον βράχο, την κατοικία των κινναρών, κοίταξε τη βάση
στους πρόποδες του βουνού·
Τότε θα δεις με χρώμα όμοιο με σύννεφο, τον βασιλιά των μπανιάν με χίλια
πόδια.
- 107.** Εκεί στέκεται ο ελέφαντας με έξι χαυλιόδοντες, ολόλευκος, δυσκατάβλητος
από άλλους·
Τον προστατεύουν οκτώ χιλιάδες ελέφαντες, με χαυλιόδοντες σαν ρυμό
άμαξας, που χτυπούν με ταχύτητα ανέμου.
- 108.** Στέκονται αυτοί εκπνέοντας θορυβωδώς, οργίζονται ακόμα και με τον άνεμο
που κινείται·
Αν όμως δουν εκεί ανθρώπινο ον, θα το έκαναν στάχτη, ούτε σκόνη του δεν
θα απέμενε.
- 109.** Πολλά υπάρχουν στο βασιλικό παλάτι, κοσμήματα από χρυσάφι, βασίλισσα·
Και από μαργαριτάρια, πολύτιμους λίθους και βηρύλλια, τι θα κάνεις με
κόσμημα από χαυλιόδοντα;
Θέλοντας να σκοτώσεις τον ελέφαντα με τους έξι χαυλιόδοντες, ή θα
σκοτώσεις τους γιους του κυνηγού;
- 110.** Αυτή ζηλιάρα και δυστυχισμένη είμαι, κυνηγέ, και στεγνώνω αναθυμούμενη·
Κάνε για μένα, κυνηγέ, αυτό το σκοπό, θα σου δώσω πέντε εκλεκτά χωριά.

- 111.** Πού κατοικεί, πού πηγαίνει στον τόπο του, ποια είναι η διαδρομή αυτού που πάει να λουστεί;
Πώς λούζεται αυτός ο βασιλιάς των ελεφάντων, πώς να καταλάβουμε την πορεία του ελέφαντα;
- 112.** Εκεί ακριβώς αυτή η λιμνούλα όχι μακριά, ωραία και με ωραίες σκάλες και με πολύ νερό·
Γεμάτη λουλούδια και γεμάτη σμήνη μελισσών, εδώ λοιπόν αυτός ο βασιλιάς των ελεφάντων λούζεται.
- 113.** Με λουσμένο κεφάλι, φορτωμένος με στεφάνι από νούφαρα, ολόλευκος, με μέλη σαν λευκό λωτό·
χαρούμενος πηγαίνει στην κατοικία του, έχοντας μπροστά του τη μεγάλη σύζυγο, την Σαμπαμπάντα.
- 114.** Εκεί ακριβώς αυτός αφού κατανόησε τα λόγια, αφού πήρε τη φαρέτρα και το τόξο ο σκληρός·
εξετάζει τα επτά μεγάλα βουνά, το εξαίρετο όρος που ονομάζεται Χρυσόπλευρο.
- 115.** Ανεβαίνοντας στον βράχο, την κατοικία των κινναρών, κοίταξε τη βάση στους πρόποδες του βουνού·
Εκεί είδε με χρώμα όμοιο με σύννεφο, τον βασιλιά των μπανιάν με οκτώ χιλιάδες πόδια.
- 116.** Εκεί είδε τον ελέφαντα με έξι χαυλιόδοντες, ολόλευκο, δυσκατάβλητο από άλλους·
Τον προστατεύουν οκτώ χιλιάδες ελέφαντες, με χαυλιόδοντες σαν ρυμό άμαξας, που χτυπούν με ταχύτητα ανέμου.
- 117.** Εκεί είδε μια λιμνούλα όχι μακριά, ωραία και με ωραίες σκάλες και με πολύ νερό·
Γεμάτη λουλούδια και γεμάτη σμήνη μελισσών, εκεί λοιπόν αυτός ο βασιλιάς των ελεφάντων λούζεται.
- 118.** Βλέποντας την πορεία και την παραμονή του ελέφαντα, ποια είναι η διαδρομή αυτού που πάει να λουστεί·
Ήρθε στην παγίδα ο αγενής, παρακινημένος από αυτήν που ακολουθεί τη δύναμη του νου.
- 119.** Αφού έσκαψε λάκκο τον σκέπασε με σανίδες, τον εαυτό του έβαλε μέσα και το τόξο ο σκληρός·
Τον ελέφαντα που ήρθε στην άκρη με πλατύ βέλος, χτύπησε αυτός που κάνει ανάρμοστες πράξεις.
- 120.** Και ο τρυπημένος ελέφαντας έβγαλε φρικτή κραυγή, και όλοι οι ελέφαντες βρυχήθηκαν φρικτά·
και χορτάρι και ξύλα διαμάχη κάνοντας, έτρεξαν αυτοί στις οκτώ κατευθύνσεις από παντού.

- 121.** Ψηλαφώντας σκεπτόμενος «θα τον σκοτώσω», είδε το πορτοκαλί ράσο, τη σημαία των σοφών·
Σε αυτόν που πλήγηκε από πόνο γεννήθηκε η αντίληψη, ότι η σημαία του αρχάτ δεν πρέπει να βλαφθεί από τους αγαθούς.
- 122.** Όποιος δεν έχει απαλλαγεί από τη διαφθορά, θα φορέσει το πορτοκαλί ράσο·
στερημένος από αυτοέλεγχο και αλήθεια, αυτός δεν αξίζει το πορτοκαλί ράσο.
- 123.** Όποιος όμως έχει απορρίψει τη διαφθορά, είναι καλά εδραιωμένος στην ηθική·
εφοδιασμένος με αυτοέλεγχο και αλήθεια, αυτός πράγματι αξίζει το πορτοκαλί ράσο.
- 124.** Χτυπημένος με πλατύ βέλος ο ελέφαντας, με νου χωρίς κακία μίλησε στον κυνηγό·
«Για ποιο σκοπό ή για ποια αιτία, φίλε, με σκότωσες, ή τίνος είναι αυτή η προσπάθεια;»
- 125.** Η πρώτη βασίλισσα του βασιλιά των Κάσι, σεβάσμιε κύριε, αυτή η Σουμπχαντά χαίρει ευσέβειας στη βασιλική οικογένεια·
Αυτή τον είδε και αυτή μου μίλησε, και μου είπε ότι έχει ανάγκη τα χαυλιόδοντα.
- 126.** Διότι πολλά ζεύγη χαυλιοδόντων εξαιρετικά έχω, που ανήκαν στους πατέρες μου και στους παππούδες μου·
Γνωρίζει αυτή η οργίλη πριγκίπισσα, επιθυμώντας τη δολοφονία, έχθρα δημιούργησε η ανόητη.
- 127.** Σήκω εσύ, κυνηγέ, αφού πάρεις το πριόνι, κόψε αυτά τα δόντια πριν πεθάνω·
πες σε εκείνη την οργίλη βασιλοπούλα: «ο ελέφαντας σκοτώθηκε, λοιπόν, να τα δόντια του».
- 128.** Σηκώθηκε εκείνος ο κυνηγός, αφού πήρε το πριόνι, κόβοντας τα δόντια του άριστου ελέφαντα·
όμορφα, ωραία, ασύγκριτα στη γη, αφού τα πήρε, έφυγε από εκεί γρήγορα.
- 129.** Ταλαιπωρημένοι από τον φόβο, βασανισμένοι από τη σφαγή των ελεφάντων, εκείνοι οι ελέφαντες που έτρεξαν προς τις οκτώ κατευθύνσεις·
χωρίς να δουν τον άνδρα, τον εχθρό των ελεφάντων, επέστρεψαν εκεί όπου ήταν εκείνος ο βασιλιάς των ελεφάντων.
- 130.** Αυτοί εκεί κλαίγοντας και οδυρόμενοι οι ελέφαντες, ρίχνοντας σκόνη στα δικά τους κεφάλια·
Πήγαν αυτοί όλοι στη δική τους κατοικία, έχοντας μπροστά τους τον μεγάλο αναζητητή, τον πανέμορφο.
- 131.** Αφού πήρε τα δόντια του άριστου ελέφαντα, όμορφα, ωραία, ασύγκριτα στη γη·
με χρυσές ακτίνες που λάμπουν ολόγυρα, εκείνος ο κυνηγός πήγε στην πόλη

Κάσι·

αυτός τα έφερε στη βασιλοπούλα τα δόντια: «ο ελέφαντας σκοτώθηκε, λοιπόν, να τα δόντια του».

- 132.** Βλέποντας τα δόντια του άριστου ελέφαντα, του αγαπημένου συζύγου σε προηγούμενη γέννηση·
εκεί ακριβώς η καρδιά της έσπασε, έτσι ακριβώς αυτή η ανόητη πέθανε.
- 133.** Αυτός, ο μεγάλης επιρροής, που έφτασε στην ανώτατη φώτιση, έκανε ένα χαμόγελο στη μέση της συνέλευσης·
Οι μοναχοί με απελευθερωμένο νου ρώτησαν, οι Βούδες δεν εκδηλώνουν χωρίς αιτία.
- 134.** Αυτήν που είδατε νεαρή κοπέλα, με ώχρινο χιτώνα, να ζει την άστεγη ζωή·
Αυτή τότε ήταν βασιλοπούλα, εγώ τότε ήμουν ο βασιλιάς των ελεφάντων.
- 135.** Αφού πήρε τα δόντια του άριστου ελέφαντα, όμορφα, ωραία, ασύγκριτα στη γη·
εκείνος ο κυνηγός που πήγε στην πόλη Κάσι, αυτός τότε ο Ντεβαντάττα ήταν.
- 136.** Πριν δύσει ο ήλιος, περιπλανώμενος για πολύ καιρό, ψηλά και χαμηλά αυτή η παλιά συμπεριφορά·
απαλλαγμένος από αγωνία, απαλλαγμένος από λύπη, χωρίς αγκάθι, έχοντας ο ίδιος γνωρίσει άμεσα, ο Βούδας είπε.
- 137.** Εγώ, σε σας, εκείνο τον καιρό, ήμουν εκεί, μοναχοί·
βασιλιάς των ελεφάντων τότε ήμουν, έτσι να θυμάστε το Τζάτακα.

Η τζάτακα του Τσαντάντα, τέταρτη.

515. Η τζάτακα του Σαμπάβα (5)

- 138.** Τη βασιλεία έχουμε αποκτήσει, και την κυριαρχία, ω Σουτσίρατα·
Επιθυμώ να φτάσω σε μεγαλοσύνη, να κατακτήσω αυτή τη γη.
- 139.** Σύμφωνα με τον κανόνα, όχι παρά τον κανόνα, το άδικο δεν μου αρέσει·
Η Διδασκαλία που ακολουθήθηκε είναι καθήκον του βασιλιά, ω Σουτσίρατα.
- 140.** Με το οποίο εδώ είμαστε ακατηγόρητοι, και με το οποίο πεθαίνοντας είμαστε ακατηγόρητοι·
με το οποίο φήμη μεταξύ θεών και ανθρώπων, να φτάσουμε, βραχμάνε.
- 141.** Εγώ που το όφελος και τη Διδασκαλία, επιθυμώ να πράξω, βραχμάνε·
αυτό το όφελος και τη Διδασκαλία, βραχμάνε, εξήγησε, ρωτημένος.
- 142.** Όχι αλλού παρά ο Βιντούρα, βασιλιά, αξίζει να εξηγήσει αυτό·
αυτό το όφελος και τη Διδασκαλία, που εσύ επιθυμείς να κάνεις, πολεμιστή.
- 143.** Έλα λοιπόν, σταλμένος πήγαινε, κοντά στον Βιντούρα·
Αυτά τα νίκα χρυσού, φέρνοντας πήγαινε, ω Σουτσίρατα·
Αυτή την προσφορά να δώσεις, για διδασκαλία ωφέλιμης αρχής.

- 144.** Ο Μπαρναντβάττσα πήγε γρήγορα, κοντά στον Βιντούρα·
Αυτόν τον είδε ο μέγας βραχμάνος, να τρώει στο δικό του σπίτι.
- 145.** Του βασιλιά εγώ σταλμένος αγγελιαφόρος, του Κοράμπυα του ένδοξου·
«το νόημα και τη Διδασκαλία ρώτησε», έτσι είπε ο Γιουντχίτθιλα·
αυτό το νόημα και τη Διδασκαλία, Βιντχούρα, εξήγησε, ρωτημένος.
- 146.** Τον Γάγγη μου θα φράξουν, δεν μπορώ αυτό, βραχμάνε·
να φράξω τον μεγάλο ωκεανό, πώς θα υπάρξει ευκαιρία γι' αυτό;
- 147.** Δεν μπορώ να σου εξηγήσω, το νόημα και τη Διδασκαλία, ρωτημένος·
ο Μπαντρακάρα είναι ο γιος μου, γνήσιος, δικός μου γιος·
αυτόν εσύ για το νόημα και τη Διδασκαλία, αφού πας, ρώτησε, βραχμάνε.
- 148.** Ο Μπαρναντβάττσα πήγε γρήγορα, κοντά στον Μπαντρακάρα·
Αυτόν τον είδε ο μέγας βραχμάνος, καθισμένο στο δικό του σπίτι.
- 149.** Του βασιλιά εγώ σταλμένος αγγελιαφόρος, του Κοράμπυα του ένδοξου·
«το νόημα και τη Διδασκαλία ρώτησε», έτσι είπε ο Γιουντχίτθιλα·
αυτό εσύ το νόημα και τη Διδασκαλία, Μπαντρακάρα, εξήγησέ μου.
- 150.** Αφήνοντας πίσω το φορτίο με κρέας, κυνηγώ τη σαύρα·
Δεν μπορώ να σου εξηγήσω, το νόημα και τη Διδασκαλία, ρωτημένος.
- 151.** Σαντζάγια ονόματι ο αδελφός μου, ο υστερότοκός μου, ω Σουτσίρατα·
αυτόν εσύ για το νόημα και τη Διδασκαλία, αφού πας, ρώτησε, βραχμάνε.
- 152.** Ο Μπαρναντβάττσα πήγε γρήγορα, κοντά στον Σαντζάγια·
Αυτόν τον είδε ο μέγας βραχμάνος, καθισμένο στο δικό του σπίτι.
- 153.** Του βασιλιά εγώ σταλμένος αγγελιαφόρος, του Κοράμπυα του ένδοξου·
«το νόημα και τη Διδασκαλία ρώτησε», έτσι είπε ο Γιουντχίτθιλα·
αυτό το νόημα και τη Διδασκαλία, Σαντσάγια, εξήγησε, ρωτημένος.
- 154.** Πάντα με καταπίνει ο θάνατος, το βράδυ και νωρίς με την ανατολή του ηλίου,
ω Σουτσίρατα·
Δεν μπορώ να σου εξηγήσω, το νόημα και τη Διδασκαλία, ρωτημένος.
- 155.** Σαμπάβα ονόματι ο αδελφός μου, ο υστερότοκός μου, ω Σουτσίρατα·
αυτόν εσύ για το νόημα και τη Διδασκαλία, αφού πας, ρώτησε, βραχμάνε.
- 156.** Εκπληκτικό πράγματι, αξιότιμε, αυτό το ζήτημα, αυτό δεν μας αρέσει·
Τρεις άνθρωποι, πατέρας και γιοι, μεταξύ τους με τη σοφία δεν το γνώρισαν.
- 157.** Δεν μπορείτε να εξηγήσετε αυτό, το νόημα και τη Διδασκαλία, ρωτημένοι·
πώς άραγε ένας νέος θα γνώριζε, το νόημα και τη Διδασκαλία, ρωτημένος;
- 158.** Μην τον υποτιμάς επειδή είναι νέος, χωρίς να ρωτήσεις τον Σαμπάβα·
αφού ρωτήσεις τον Σαμπάβα θα γνωρίσεις, το νόημα και τη Διδασκαλία,
βραχμάνε.

- 159.** Όπως ακριβώς η αμόλυντη σελήνη, πορευόμενη στο στοιχείο του χώρου· υπερλάμπει με τη λάμψη της όλα τα αστέρια στον κόσμο.
- 160.** Έτσι αν και νέος, με τη συνεχή προσπάθεια της σοφίας ο Σαμπχάβα· Μην τον υποτιμάς επειδή είναι νέος, χωρίς να ρωτήσεις τον Σαμπχάβα· αφού ρωτήσεις τον Σαμπχάβα θα γνωρίσεις, το νόημα και τη Διδασκαλία, βραχμάνε.
- 161.** Όπως ακριβώς ο ευχάριστος μήνας, του καλοκαιριού είναι, βραχμάνε· πολύ περισσότερο από τους άλλους μήνες, με τα άνθη των δέντρων λάμπει.
- 162.** Έτσι αν και νέος, με τη συνεχή προσπάθεια της σοφίας ο Σαμπχάβα· Μην τον υποτιμάς επειδή είναι νέος, χωρίς να ρωτήσεις τον Σαμπχάβα· αφού ρωτήσεις τον Σαμπχάβα θα γνωρίσεις, το νόημα και τη Διδασκαλία, βραχμάνε.
- 163.** Όπως ακριβώς τα Ιμαλία, Βράχμα, το όρος Γκαντχαμάντανα· σκεπασμένο με διάφορα δέντρα, κατοικία πλήθους μεγάλων όντων· και με θεϊκά βότανα, φέγγει στις κατευθύνσεις και ευωδιάζει.
- 164.** Έτσι αν και νέος, με τη συνεχή προσπάθεια της σοφίας ο Σαμπχάβα· Μην τον υποτιμάς επειδή είναι νέος, χωρίς να ρωτήσεις τον Σαμπχάβα· αφού ρωτήσεις τον Σαμπχάβα θα γνωρίσεις, το νόημα και τη Διδασκαλία, βραχμάνε.
- 165.** Όπως ακριβώς η φωτιά, Βράχμα, με στεφάνι φλογών, ένδοξη· φλέγοντας στο δάσος πηγαίνει, η φωτιά με το μαύρο μονοπάτι.
- 166.** Η φωτιά που τρώει το βούτυρο, ο κομήτης, αυτή που καίει το ύψιστο δάσος· Στα μεσάνυχτα στην κορυφή του βουνού, με άφθονα καυσόξυλα ακτινοβολεί.
- 167.** Έτσι αν και νέος, με τη συνεχή προσπάθεια της σοφίας ο Σαμπχάβα· Μην τον υποτιμάς επειδή είναι νέος, χωρίς να ρωτήσεις τον Σαμπχάβα· αφού ρωτήσεις τον Σαμπχάβα θα γνωρίσεις, το νόημα και τη Διδασκαλία, βραχμάνε.
- 168.** Από την ταχύτητα γνωρίζουν το καλό άλογο, και το βόδι όταν σέρνει φορτίο· από το άρμεγμα γνωρίζουν την αγελάδα, και τον σοφό όταν μιλά.
- 169.** Έτσι αν και νέος, με τη συνεχή προσπάθεια της σοφίας ο Σαμπχάβα· Μην τον υποτιμάς επειδή είναι νέος, χωρίς να ρωτήσεις τον Σαμπχάβα· αφού ρωτήσεις τον Σαμπχάβα θα γνωρίσεις, το νόημα και τη Διδασκαλία, βραχμάνε.
- 170.** Ο Μπαραντβάτζα πήγε γρήγορα, κοντά στον Σαμπάβα· Αυτόν τον είδε ο μέγας Βράχμα, να παίζει έξω από την πόλη.
- 171.** Του βασιλιά εγώ σταλμένος αγγελιαφόρος, του Κοράμπυα του ένδοξου· «το νόημα και τη Διδασκαλία ρώτησε», έτσι είπε ο Γιουντχίτθιλα· αυτό το νόημα και τη Διδασκαλία, Σαμπάβα, εξήγησε, ρωτημένος.

- 172.** Πράγματι σε σένα θα πω, όπως ακριβώς ο επιδέξιος έτσι· ο βασιλιάς όμως αυτό γνωρίζει, αν θα το κάνει ή όχι.
- 173.** «Σήμερα ή αύριο» θα μιλούσε, όταν ρωτηθεί από τον βασιλιά, ω Σουτσίρατα· μη κάνοντας έτσι ας μένει ο βασιλιάς, όταν προκύψει ανάγκη, ο Γιουντχίτθιλα.
- 174.** Εσωτερικά μόνο θα μιλούσε, όταν ρωτηθεί από τον βασιλιά, ω Σουτσίρατα· λάθος δρόμο δεν θα ακολουθούσε, όπως ο κυριευμένος από αυταπάτη, ο ασυνείδητος.
- 175.** Τον εαυτό του να μην ξεπερνά, το μη σύμφωνο με τη Διδασκαλία να μην εφαρμόζει· Σε μη πόρο να μην διαβαίνει, στη βλάβη να μην είναι δοσμένος.
- 176.** Και ο πολεμιστής που γνωρίζει να κάνει αυτά τα πράγματα· αυτός ο βασιλιάς πάντα αυξάνεται, όπως η σελήνη στη φωτεινή δεκαπενθήμερο.
- 177.** Και στους συγγενείς είναι αγαπητός, και μεταξύ των φίλων λάμπει· με την κατάρρευση του σώματος ο σοφός, επαναγεννιέται στον ευδαιμονικό κόσμο.

Η ιστορία γέννησης Σαμπάβα, πέμπτη.

516. Η τζάτακα του μεγάλου πιθήκου (6)

- 178.** Στη Μπαράνασι υπήρξε ένας βασιλιάς, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Κασί· Περιστοιχισμένος από φίλους και υπουργούς, πήγε στο Μιγκάτζινα.
- 179.** Εκεί είδε έναν βραχμάνο, λευκό, ποικιλόχρωμο, λεπρό· Κατεστραμμένο σαν δέντρο κοβιλάρρα, αδύνατο, με φλέβες διάχυτες στο σώμα.
- 180.** Βλέποντας τον άνθρωπο που είχε φτάσει σε ύψιστη συμπόνια, που είχε περιπέσει σε δυστυχία· Ο τρομαγμένος βασιλιάς είπε: «Ποιος από τους δαίμονες είσαι;
- 181.** «Τα χέρια και τα πόδια σου είναι λευκά, πιο λευκό από αυτά το κεφάλι· το σώμα σου είναι ποικιλόχρωμο, γεμάτος λέπρα είσαι.
- 182.** «Η πλάτη σου μοιάζει με σειρά από στρογγυλά αντικείμενα, κοίλη και εξογκωμένη· τα μέλη σου σαν μαύρα κλαδιά, δεν βλέπω άλλον τέτοιο.
- 183.** «Με πληγωμένα πόδια, διψασμένος, αδύνατος, με φλέβες που προεξέχουν· πεινασμένος, με ξεραμένο σώμα, από πού είσαι, πού πηγαίνεις;
- 184.** «Δυσθέατος είσαι και χωρίς μορφή, άσχημος, τρομακτικός στη θέα· ακόμα και η μητέρα σου που σε γέννησε, δεν θα επιθυμούσε να σε δει.

- 185.** «Ποια πράξη έκανα στο παρελθόν, ποιον αθώο σκότωσα;
Ποιο αμάρτημα αφού διέπραξα, σε αυτή τη δυστυχία κατέληξα;»
- 186.** Πράγματι σε σένα θα πω, όπως ακριβώς ο επιδέξιος έτσι·
διότι αυτόν που λέει την αλήθεια στον κόσμο, επαινούν εδώ οι σοφοί.
- 187.** Μόνος περιπλανώμενος αναζητώντας τα βόδια, κυριευμένος από αυταπάτη
προχώρησα πέρα στο δάσος·
Στο δάσος, στην έρημη ύλη, στην απομονωμένη περιοχή, που συχνάζουν
διάφοροι ελέφαντες.
- 188.** Σε τόπο που συχνάζουν άγρια θηρία, χάθηκα στο δάσος·
περιπλανήθηκα εκεί για επτά ημέρες, βασανισμένος από πείνα και δίψα.
- 189.** Εκεί είδα μια τινδούκα, σε ανώμαλο έδαφος, πεινασμένος·
που κρεμόταν πάνω από τον γκρεμό, γεμάτη ώριμους καρπούς.
- 190.** Έφαγα αυτά που έπεσαν από τον άνεμο, αυτά μου άρεσαν πολύ·
Ανικανοποίητος ανέβηκα στο δέντρο, εκεί θα είμαι έχοντας φάει.
- 191.** Ένα είχα φάει, το δεύτερο επιθυμούσα·
τότε εκείνο το κλαδί έσπασε, σαν κομμένο με τσεκούρι.
- 192.** Εγώ λοιπόν μαζί με τα κλαδιά, με τα πόδια προς τα πάνω και το κεφάλι προς
τα κάτω·
χωρίς στήριγμα, χωρίς λαβή, στο δύσβατο βουνό έπεσα.
- 193.** Και επειδή το νερό ήταν βαθύ, για αυτό δεν βγήκα·
εκεί έμεινα χωρίς χαρά, όχι λιγότερες από δέκα νύχτες.
- 194.** Αλλά εδώ ένας πίθηκος ήρθε, με ουρά σαν βοδιού, κάτοικος σπηλιάς·
από κλαδί σε κλαδί περιφερόμενος, τρώγοντας καρπούς δέντρων.
- 195.** Αυτός με είδε αδύνατο και χλωμό, και έδειξε συμπόνια σε μένα·
«Φίλε, ποιος είναι αυτός εδώ, έτσι βασανισμένος από οδύνη;»
- 196.** Άνθρωπος ή πνεύμα, τον εαυτό σου σε μένα φανέρωσε·
Αφού τον χαιρέτησα με ενωμένες παλάμες, είπα αυτά τα λόγια.
- 197.** Εγώ είμαι άνθρωπος που έχει πέσει σε συμφορά, δεν υπάρχει προορισμός για
μένα από εδώ·
Αυτό σας λέω, καλό να σας γίνει, και εσύ γίνε καταφύγιο για μένα.
- 198.** Αφού πήρε βαρύ βράχο, περιφερόταν στο βουνό ο πίθηκος·
αφού εξασκήθηκε στον βράχο, ο ταύρος μεταξύ ανδρών είπε αυτό.
- 199.** Έλα, ανέβα στην πλάτη μου, πιάσε τον λαιμό μου με τα χέρια σου·
Εγώ θα σε τραβήξω έξω, από το δύσβατο βουνό με ορμή.
- 200.** Αφού άκουσα αυτά τα λόγια του ένδοξου βασιλιά των πιθήκων·
ανέβηκα στην πλάτη του σοφού, έπιασα τον λαιμό του με τα χέρια μου.

- 201.** Αυτός με από εκεί σήκωσε, λαμπερός δυνατός πίθηκος·
ταλαιπωρούμενος με δυσκολία, από το δύσβατο βουνό με ορμή.
- 202.** Αφού με ανέσυρε, ο γαλήνιος ταύρος μεταξύ ανδρών είπε αυτό·
«Έλα λοιπόν, αγαπητέ, προστάτεψέ με, θα κοιμηθώ για λίγο».
- 203.** Λιοντάρια και τίγρεις και λεοπαρδάλεις, αρκούδες, λύκοι και ύαινες·
αυτοί τον αμελή εμένα θα βλάψουν, αυτούς εσύ αφού δεις απομάκρυνε.
- 204.** Έτσι αφού με προστάτεψε, αυτός κοιμήθηκε για λίγο·
Τότε εγώ κακόβουλη άποψη, απέκτησα ασύνετα.
- 205.** Αυτός είναι τροφή για τους ανθρώπους, όπως και τα άλλα ελάφια στο δάσος·
Γιατί λοιπόν αφού σκοτώσω αυτόν τον πίθηκο, πεινασμένος να μην τον φάω;
- 206.** Και έχοντας φάει θα πάω, παίρνοντας κρέας ως προμήθεια·
θα διασχίσω την έρημο, θα έχω εφόδια.
- 207.** Τότε αφού πήρα βράχο, χτύπησα το κεφάλι του·
επειδή το σώμα μου ήταν κουρασμένο, το χτύπημα ήταν αδύναμο.
- 208.** Και αυτός ο πίθηκος, χτυπημένος από την ορμή, αλειμμένος με αίμα·
με μάτια γεμάτα δάκρυα, κλαίγοντας με κοιτάζει.
- 209.** Μη μου το έκανες αυτό, σεβάσμιε, και εσύ τέτοιο πράγμα έκανες·
Και εσύ πράγματι, μακρόβιε, άλλους να αποτρέπεις αξίζεις.
- 210.** Αχ, αλήθεια, ρε άνθρωπε, τόσο δύσκολα πράγματα κάνεις·
Τέτοια ανώμαλα δυσπρόσιτα μέρη, από γκρεμούς ανασύρθηκα από εμένα.
- 211.** Φερμένος σαν από τον μεταθανάτιο κόσμο, νόμισε ότι μπορούσε να με
προδώσει·
Αυτό από εκείνον τον κακόβουλου χαρακτήρα, κακό από κακό σκέφτηκε.
- 212.** Μακάρι εσύ, που στέκεσαι στην αδικία, να μη βιώσεις πικρό αίσθημα·
μακάρι αυτή η κακόβουλη πράξη να μη σε σκοτώσει, όπως ο καρπός το
μπαμπού.
- 213.** Σε σένα δεν υπάρχει εμπιστοσύνη, κακόβουλου χαρακτήρα, ασυγκράτητε·
έλα, πήγαινε πίσω μου, ορατός κοντά.
- 214.** Είσαι ελεύθερος από τα χέρια των άγριων, έφτασες στην ανθρώπινη περιοχή·
Αυτή είναι η οδός, εσύ που στέκεσαι στην αδικία, πήγαινε με αυτήν όπως
επιθυμείς.
- 215.** Αφού είπε αυτά ο ορεσίβιος, πλένοντας το κεφάλι του στη λίμνη·
αφού σκούπισε τα δάκρυά του, από εκεί ανέβηκε στο βουνό.
- 216.** Εγώ λοιπόν από αυτόν καταραμένος, βασανισμένος από πυρετό·
με καίόμενο σώμα, ήρθα να πω νερό.

- 217.** Σαν πυρακτωμένη από φωτιά, λίμνη βαμμένη με αίμα·
με όψη πύου και αίματος, όλο μου το σώμα έγινε.
- 218.** Όσες σταγόνες νερού, στο σώμα μου έπεσαν·
τόσα αποστήματα εμφανίστηκαν, σαν μισό φρούτο μπελούβα.
- 219.** Έσπασαν και έτρεξαν από μένα, σάπια με πύον και αίμα·
όπου κι αν πηγαίνω, σε χωριά και κωμοπόλεις.
- 220.** Με ραβδιά στα χέρια με αποτρέπουν, γυναίκες και άνδρες·
Καλυμμένος από δυσοσμία σαπίλας, «μην έρθεις μέσα σε λίγο».
- 221.** Τέτοια αυτή η δυστυχία, επτά χρόνια τώρα για μένα·
υποφέρω τη δική μου πράξη, την ανάρμοστη πράξη μου στο παρελθόν.
- 222.** Αυτό σας λέω, σεβάσμιοι, όσοι έχετε συγκεντρωθεί εδώ·
μη γίνεστε προδότες φίλων, διότι ο προδότης φίλου είναι κακός.
- 223.** Λεπρός και με λέπρα γίνεται, αυτός που τους φίλους εδώ προδίδει·
με την κατάρρευση του σώματος ο εχθρός των φίλων, στην κόλαση αυτός
επαναγεννιέται.

Η ιστορία γέννησης Μαχακάπι, έκτη.

517. Η τζάτακα του Ντακαρρακκάσα (7)

- 224.** Αν ενώ εσείς οι επτά ταξιδεύατε στον ωκεανό·
ένας ράκσας που αναζητούσε ανθρώπινη θυσία έπιανε το πλοίο·
δίνοντας σταδιακή ομιλία, ελευθερωθήκατε από τον υδάτινο ράκσασα.
- 225.** Τη μητέρα πρώτα θα έδινα, αφού έδινα τη σύζυγο και τον αδελφό·
Έπειτα αφού έδινα τον σύντροφο, πέμπτο θα έδινα τον βραχμάνο·
Έκτο θα έδινα τον εαυτό μου, ποτέ δεν θα έδινα τον Μαχοσάντα.
- 226.** Η τροφός σου και η μητέρα σου, που σε συμπονούσε για μακρύ χρόνο·
η σοφή που βλέπει το όφελος, διαφθείρεται εξαιτίας σου·
αφού έκανε άλλη πρόφαση, σε απελευθέρωσε από τον θάνατο.
- 227.** Αυτήν την τέτοια που δίνει ζωή, από τα σπλάχνα της, που κυοφορεί·
τη μητέρα με ποιο μίσος, θα δώσεις στους υδάτινους δαίμονες;
- 228.** Σαν νέα φορά στολίδια, χωρίς να στολίζεται·
στους θυρωρούς και στρατιωτικούς διοικητές, υπερβολικά γελά δυνατά.
- 229.** Και επίσης στους αντίπαλους βασιλιάδες, ο ίδιος στέλνει αγγελιαφόρους·
τη μητέρα με αυτό το μίσος, θα έδινα στους υδάτινους δαίμονες.
- 230.** Η εξαίρετη μεταξύ των γυναικών, με απόλυτα αγαπητά λόγια·
αφοσιωμένη, ηθική, σαν σκιά αχώριστη.
- 231.** Χωρίς οργή, ενάρετη, σοφή που βλέπει το όφελος·

την Ουμπαρί με ποιο μίσος, θα δώσεις στους υδάτινους δαίμονες;

- 232.** Αυτόν που είχε επιτύχει την τέρψη του παιχνιδιού, που είχε έρθει υπό την εξουσία της συμφοράς·
αυτή ζητάει από μένα πλούτο για τα δικά της παιδιά, από μένα που δεν ζητώ.
- 233.** Εγώ λοιπόν δίνω γεμάτος με λαγνεία, πολύ πλούτο ψηλό και χαμηλό·
αφού εγκατέλειψα το πολύ δύσκολο να εγκαταλειφθεί, μετά θρηνώ
δυσανεστημένος·
την Ουμπαρί με αυτό το μίσος, θα έδινα στους υδάτινους δαίμονες.
- 234.** Με αυτά συγκεντρώθηκαν χώρες, και φέρθηκαν ως δώρα·
Φερμένα από ξένα βασίλεια, αφού επιθύμησαν πολύ πλούτο.
- 235.** Τον έξοχο των τοξοτών, τον γενναίο με οξύ νου·
τον αδελφό με ποιο μίσος, θα δώσεις στους υδάτινους δαίμονες;
- 236.** Με αυτά συγκεντρώθηκαν χώρες, και φέρθηκαν ως δώρα·
Φερμένα από ξένα βασίλεια, αφού επιθύμησαν πολύ πλούτο.
- 237.** Ο έξοχος των τοξοτών, ήρωας με οξύ μυαλό·
αυτός ο βασιλιάς ευτυχισμένος από εμένα, το παιδί με περιφρονεί.
- 238.** Η υπηρεσία του σε μένα, κυρία, αυτός δεν έρχεται όπως πριν·
τον αδελφό με αυτό το μίσος, θα έδινα στους υδάτινους δαίμονες.
- 239.** Σε μία νύχτα και οι δύο, και εσύ και ο μαθητής τοξοβολίας·
Και οι δύο γεννημένοι εδώ Παντσάλα, σύντροφοι καλά ταιριασμένοι.
- 240.** Με τη συμπεριφορά σε ακολούθησε, μοιράζεται τη δυστυχία και την ευτυχία
σου·
πρόθυμος για σένα μέρα και νύχτα, επιφορτισμένος σε όλα τα καθήκοντα·
τον σύντροφο με ποιο μίσος, θα δώσεις στους υδάτινους δαίμονες;
- 241.** Με τη συμπεριφορά αυτός, κυρία, γέλασε δυνατά μαζί μου·
Ακόμα και σήμερα με εκείνη την ομορφιά, υπερβολικά γελά δυνατά.
- 242.** Ακόμα και στην Ουμπαρί εγώ, κυρία, συμβουλευόμαι αφού μετέβη σε ιδιωτικό
χώρο·
Χωρίς να καλέσει εισέρχεται, χωρίς να ανακοινωθεί πριν.
- 243.** Αφού βρήκε πόρτα, αφού έλαβε άδεια, τον αδιάντροπο, τον ασεβή·
σύντροφο με αυτό το μίσος, θα έδινα στους υδάτινους δαίμονες.
- 244.** Επιδέξιος σε όλα τα σημάδια, γνώστης των ήχων, γνώστης της παράδοσης·
στους οιωνούς και στα όνειρα αφοσιωμένος, στην έξοδο και στην είσοδο.
- 245.** Ικανός στη γη και στον ουρανό, επιδέξιος στην πορεία των άστρων·
τον βραχμάνο με ποιο μίσος, θα δώσεις στους υδάτινους δαίμονες;
- 246.** Στη συνέλευση επίσης, κυρία μου, ανοίγοντας τα μάτια με κοιτάζει·

Για αυτό τον υπερβολικά σκληρό, θα έδινα στους υδάτινους δαίμονες.

- 247.** Τη γη με τον ωκεανό ως περίβλημα, με τη θάλασσα ως σκουλαρίκι·
κατοικείς στη γη, περιστοιχισμένος από υπουργούς.
- 248.** Με τέσσερα άκρα το μεγάλο βασίλειο, νικητής με μεγάλη δύναμη·
Στη γη ήσουν ο μοναδικός βασιλιάς, η φήμη σου εκτεταμένη έχει γίνει.
- 249.** Δεκαέξι χιλιάδες γυναίκες, στολισμένες με σκουλαρίκια από πολύτιμους
λίθους·
κυρίες από διάφορες χώρες, όμορφες σαν θεϊκές κόρες.
- 250.** Έτσι τον τέλειο σε όλες τις ιδιότητες, με όλες τις ηδονικές επιτυχίες·
των ευτυχισμένων την αγαπητή μακρά ζωή, λένε, πολεμιστή.
- 251.** Τότε εσύ με ποια ομορφιά, ή ακόμα με ποια αιτία·
προστατεύοντας τον σοφό, εγκαταλείπεις τη ζωή που είναι δύσκολο να
εγκαταλειφθεί;
- 252.** Από τότε που ήρθε, κυρία, στο χέρι μου ο Μαχοσάντα·
δεν γνωρίζω άμεσα του σοφού, ούτε την παραμικρή ανάρμοστη πράξη.
- 253.** Και αν κάποτε, ο θάνατός μου πριν συμβεί·
αυτός τους γιους μου και τους εγγονούς μου, θα οδηγούσε στην ευτυχία, ο
Μαχοσάντα.
- 254.** Το μέλλον και το παρόν, κάθε όφελος βλέπει·
Αυτόν που δεν έχει αδικήσει στις πράξεις του, δεν πρέπει να δώσεις στους
υδάτινους δαίμονες.
- 255.** Αυτό ακούστε Παντσάλα, τη ρήση του Τσουλανέγια·
προστατεύοντας τον σοφό, εγκαταλείπει τη ζωή που είναι δύσκολο να
εγκαταλειφθεί.
- 256.** Της μητέρας, της συζύγου και του αδελφού, του συντρόφου και του
βραχμάνου·
Και του εαυτού του επίσης ο Παντσάλα, έξι ζωές εγκαταλείπει.
- 257.** Έτσι μεγάλης ωφέλειας είναι η σοφία, λεπτή, που σκέφτεται το καλό·
για την ευημερία και το όφελος στην παρούσα ζωή, και για την ευτυχία στη
μέλλουσα.

Η ιστορία γέννησης Ντακαρακκάσα, έβδομη.

518. Η τζάτακα του Πανταρανάγκαρατζα (8)

- 258.** Αυτόν με διάχυτη ομιλία, που δεν κρύβει τα μυστικά, τον ασυγκράτητο, που
δεν εξετάζει·
ο φόβος τον ακολουθεί, τον ίδιο τον ανόητο, όπως ο σουπάννα τον δράκο
Πανταράκα.

- 259.** Όποιος άνθρωπος από αυταπάτη αναφέρει γελώντας ένα μυστικό που πρέπει να προστατεύεται·
αυτόν με το αποκαλυμμένο μυστικό ο κίνδυνος τον ακολουθεί γρήγορα, όπως ο σουπάννα τον δράκο Πανταράκα.
- 260.** Ο επιφανειακός φίλος δεν αξίζει να γνωρίζει σοβαρό θέμα, μυστικό·
και ο καλός φίλος που δεν κατανοεί, ή που κατανοεί αλλά επιδιώκει βλάβη.
- 261.** Εμπιστεύτηκα εγώ τον γυμνό ασκητή, αυτός ο ασκητής θεωρημένος με αναπτυγμένο εαυτό·
Σε αυτόν εγώ είπα, αποκάλυψα το μυστικό θέμα, χαμένος τώρα κλαίω ελεεινά.
- 262.** Σε αυτόν εγώ το υπέρτατο, Βράχμα, μυστικό, τον λόγο μου δεν μπόρεσα να συγκρατήσω·
Από αυτόν λοιπόν ο φόβος ήρθε σε μένα, χαμένος τώρα κλαίω ελεεινά.
- 263.** Αυτός πράγματι ο άνθρωπος που φαντάζεται κάποιον καλόκαρδο, μυστικό θέμα αναφέρει σε κακής καταγωγής·
από μίσος, φόβο ή βαμμένος από πάθος, ανατραπείς αδαής αναμφίβολα αυτός.
- 264.** Με κρυμμένα λόγια, έχοντας εισέλθει μεταξύ των μη αγαθών, αυτός που στις συναθροίσεις εκφέρει λόγια·
«δηλητηριώδες φίδι, βρωμόστομος» λένε αυτόν τον άνθρωπο, μακριά μακριά στον αυτοέλεγχο από έναν τέτοιο.
- 265.** Τροφή, ρόφημα, μεταξωτά και σανταλόξυλο, και λατρεμένες γυναίκες και στεφάνια και αρώματα·
Εγκαταλείποντας όλες τις ηδονές φεύγουμε, σουπάννα, με τις ζωές μας καταφεύγουμε σε σένα.
- 266.** Ποιος εδώ από τους τρεις κατηγορία υφίσταται, σε αυτόν τον κόσμο, έμβιο ον, βασιλιά των δρακόντων;
Ο ασκητής, ο σουπάννα ή μήπως εσύ ο ίδιος, για ποιο λόγο ο Πανταράκα αρπάχτηκε;
- 267.** «Ασκητής» για μένα θεωρημένος ήταν, και αγαπητός μου με τον νου με αναπτυγμένο εαυτό·
Σε αυτόν εγώ είπα, αποκάλυψα το μυστικό θέμα, χαμένος τώρα κλαίω ελεεινά.
- 268.** Δεν υπάρχει αθάνατο ον στη γη, δεν υπάρχει διάκριση σοφίας που δεν πρέπει να επικρίνεται·
Με αλήθεια, με δικαιοσύνη, με επιμονή, με αυτοέλεγχο, ο άνθρωπος εδώ επιτυγχάνει το δυσεύρετο.
- 269.** Η μητέρα και ο πατέρας είναι οι ύψιστοι από τους συγγενείς, δεν υπάρχει τρίτος που να συμπονεί αυτόν·
ούτε σε αυτούς θα αποκάλυπτε το υπέρτατο μυστικό, αναλογιζόμενος την αποκάλυψη του μυστικού.
- 270.** Η μητέρα και ο πατέρας, η αδελφή και τα αδέρφια, ή οι σύντροφοι, όποιου

είναι συγγενείς·

ούτε σε αυτούς θα αποκάλυπτε το υπέρτατο μυστικό, αναλογιζόμενος την αποκάλυψη του μυστικού.

- 271.** Αν η σύζυγος ζητούσε από τον άνδρα, η νεαρή νύφη με αγαπητά λόγια· προικισμένη με γιους, ομορφιά και φήμη, τιμημένη από τη συγγένεια, ούτε σε αυτήν θα αποκάλυπτε το υπέρτατο μυστικό· αναλογιζόμενος την αποκάλυψη του μυστικού.
- 272.** Μυστικό θέμα να μην αποκαλύπτει κανείς, να το προστατεύει όπως θησαυρό· Διότι δεν είναι καλό όταν φανερωθεί, το μυστικό θέμα από αυτόν που κατανοεί.
- 273.** Ο σοφός δεν θα μιλούσε για μυστικά σε γυναίκα, και σε εχθρό· όποιος άνθρωπος παρασύρεται με υλικά κέρδη, και όποιος κλέβει την καρδιά.
- 274.** Μυστικό θέμα που δεν έχει κατανοηθεί, όποιος άνθρωπος διαφωτίζει· από φόβο αποκάλυψης του μυστικού, αυτός ως δούλος υπομένει.
- 275.** Όσοι το μυστικό του ανθρώπου γνωρίζουν, του συμβούλου· τόσες οι ανησυχίες του, για αυτό το μυστικό ας μην αποκαλύπτει.
- 276.** Αποστασιοποιημένος ας μιλά μυστικά την ημέρα, τη νύχτα λόγο όχι υπερβολικό ας εκφέρει· Οι κρυφακούοντες γιατί ακούν τη συμβουλή, για αυτό η συμβουλή γρήγορα φτάνει σε διάρρηξη.
- 277.** Όπως ακριβώς θα υπήρχε μια πόλη μεγάλη, χωρίς πύλες, σιδερένια, με εξαίρετες αίθουσες· περιτριγυρισμένη από τάφρους σκαμμένες ολόγυρα, έτσι κι εμένα αυτοί εδώ είναι μυστικοί σύμβουλοι.
- 278.** Αυτοί που είναι μυστικοί σύμβουλοι, με συγκρατημένη ομιλία, σταθεροί στα δικά τους συμφέροντα, άνθρωποι με διπλή γλώσσα· μακριά οι εχθροί απομακρύνονται από αυτούς, όπως τα πλήθη των αντιπάλων από τα δηλητηριώδη φίδια.
- 279.** Έχοντας εγκαταλείψει το σπίτι, αναχωρητής χωρίς ρούχα, γυμνός ξυρισμένος περιφέρεται εξαιτίας τροφής· Σε αυτόν άραγε αποκάλυψα το μυστικό θέμα, από τα οφέλη και τις διδασκαλίες έχουμε απομακρυνθεί.
- 280.** Πώς πράττοντας γίνεται κανείς βασιλιάς των σουπάνα, με ποια ηθική, με ποια ασκητική πρακτική τηρεί το καθήκον; Ο ασκητής περπατώντας, έχοντας εγκαταλείψει τις ιδιοποιήσεις, πώς πράττοντας πηγαίνει στον ουράνιο τόπο;
- 281.** Εφοδιασμένος με ντροπή, υπομονή και αυτοέλεγχο, χωρίς οργή, έχοντας εγκαταλείψει τη συκοφαντία·

ο ασκητής περπατώντας, έχοντας εγκαταλείψει τις ιδιοποιήσεις, πράττοντας έτσι πηγαίνει στον ουράνιο τόπο.

- 282.** Όπως μητέρα το νεαρό παιδί της, γεννημένο από το σώμα της, με το άγγιγμα διαπερνά όλο το σώμα του·
έτσι κι εσύ σε μένα εμφανίστηκες, άρχοντα των πτηνών, όπως μητέρα το παιδί της νιώθοντας συμπόνια.
- 283.** Έλα σήμερα εσύ απελευθέρωσέ τον από τον θάνατο, διπλόγλωσσε, γιατί τρεις είναι οι γιοι, δεν υπάρχει άλλος·
μαθητευόμενος, δοσμένος και γεννημένος από εμένα, χαίρου, ένας από τους γιους μου ήσουν.
- 284.** Έτσι ακριβώς τα λόγια απηύθυνε ο σουπάννα, εδραιωμένος στη γη το πτηνό στον διχαλόγλωσσο·
«Απελευθερωμένος σήμερα εσύ, έχοντας ξεπεράσει κάθε φόβο, στη στεριά και στο νερό να είσαι προστατευμένος από μένα.»
- 285.** Όπως επιδέξιος γιατρός για τους ασθενείς, όπως δροσερή λίμνη για τους διψασμένους·
όπως σπίτι για αυτούς που υποφέρουν από το κρύο του χιονιού, έτσι κι εγώ γίνομαι καταφύγιο για σένα.
- 286.** Αφού έκανες σύνδεση με τον εχθρό, ωστόσο με το γεννημένο σε μήτρα·
Ανοίγοντας τα δόντια κοιμάσαι, από πού ήρθε ο φόβος σε σένα;
- 287.** Να υποσιάζεσαι τον εχθρό, αλλά μήτε και τον φίλο να εμπιστεύεσαι·
Από τον άφοβο εγείρεται φόβος, που κόβει ακόμα και τις ρίζες.
- 288.** Πώς άραγε να εμπιστευτεί κανείς σε αυτόν, με τον οποίο διαμάχη έγινε;
Με διαρκή ετοιμότητα πρέπει να στέκεται κανείς, αυτός δεν παθιάζεται με τους εχθρούς.
- 289.** Θα κάνει τον άλλον να εμπιστευτεί, αλλά αυτόν δεν θα εμπιστευτεί, και θα είναι ανύποπτος αλλά και καχύποπτος·
με τέτοιο τρόπο ο νοήμονας θα πρέπει να προσπαθεί, ώστε ο άλλος να μη γνωρίζει την πρόθεσή του.
- 290.** Αυτοί με θεϊκή ομορφιά και λεπτοφυή μορφή, και οι δύο όμοιοι, αγνοί, σωροί αξιέπαινων πράξεων·
πλησίασαν τον Καραμπίγια, τον γυμνό ασκητή, ενωμένοι σαν άλογα που σέρνουν άμαξα, οι ελέφαντες.
- 291.** Τότε πράγματι ο Πανταράκα στον γυμνό ασκητή, αφού πλησίασε ο ίδιος αυτό είπε·
«Απελευθερωμένος σήμερα εγώ, έχοντας ξεπεράσει κάθε φόβο, σίγουρα δεν είμαστε αγαπητοί στον νου σου.»
- 292.** Αγαπητός μου ήταν ο βασιλιάς των σουπάννα, αναμφίβολα αλήθεια είναι αυτό, Πανταράκα·

Αυτός βαμμένος από πάθος έκανα αυτό, την κακόβουλη πράξη, με πλήρη επίγνωση, όχι από αυταπάτη.

- 293.** Δεν υπάρχει για μένα ούτε αγαπητό ούτε δυσάρεστο, για αυτόν που βλέπει καθαρά αυτόν τον κόσμο και τον άλλο·
Με την εμφάνιση των καλά συγκρατημένων, ασυγκράτητος περιφέρεσαι σε αυτόν τον κόσμο.
- 294.** Έχεις χώρο για ευγενή αλλά κατοικείς ως μη ευγενής, ασυγκράτητος με εμφάνιση συγκρατημένου·
Είσαι σκοτεινής γέννησης με αγενή μορφή, πολύ κακό και κακή συμπεριφορά διέπραξες.
- 295.** Αυτόν χωρίς μίσος εσύ πρόδωσες, και προδότης και διχαστικός είσαι·
Με αυτή την αληθινή ομιλία, το κεφάλι σου ας σπάσει σε επτά κομμάτια.
- 296.** Γι' αυτό λοιπόν δεν πρέπει να προδίδει κανείς τους φίλους, δεν υπάρχει άλλος χειρότερος από τον προδότη φίλων·
το ον που περιχύθηκε με δηλητήριο κείται νικημένο στη γη, γιατί από τα λόγια του Ίντα ο Σαμβάρα σκοτώθηκε.

Η ιστορία γέννησης Πανταράναγκαρατζα, όγδοη.

519. Η τζάτακα της Σαμπουλά (9)

- 297.** Ποια τρέμοντας στη σπηλιά του βουνού, μόνη εσύ στέκεσαι με τους μηρούς ενωμένους;
Ρωτήθηκες από μένα, εσύ με τη μέση που μετριέται με την παλάμη, πες μου το όνομα και τους συγγενείς.
- 298.** Φωτίζοντας το ευχάριστο δάσος, κατοικημένο από λιοντάρια και τίγρεις·
Ή ποια είσαι εσύ, όμορφη, ή ποιανού εσύ με ωραία μέση;
Σε χαιρετώ, ευγενική, εγώ είμαι δαίμονας, τιμή σε σένα.
- 299.** Αυτός που είναι γιος του βασιλιά των Κάσι, τον γνωρίζουν ως Σόττισενα·
εγώ είμαι η Σαμπούλα, η σύζυγός του, έτσι να γνωρίζεις, δαίμονα·
σε χαιρετώ, σεβάσμιε κύριε, εγώ η Σαμπούλα, τιμή σε σένα.
- 300.** Ο γιος της Βεντέχα, σεβάσμιε, ζει στο δάσος άρρωστος·
Αυτόν εγώ, βασανισμένο από την ασθένεια, μόνη μου τον φρόντιζα.
- 301.** Και εγώ μαζεύοντας τροφή από το δάσος, μέλι και κρέας από σπηλιές ζώων·
όταν φέρνω αυτή την τροφή, σίγουρα σήμερα αυτός υποφέρει.
- 302.** Τι θα κάνεις στο δάσος με τον άρρωστο πρίγκιπα;
Σαμπούλε, με αυτόν που περιποιήθηκες, εγώ γίνομαι σύζυγός σου.
- 303.** Σε μένα τη λυπημένη και δυστυχισμένη, τι ομορφιά υπάρχει;
Άλλη αναζήτησε, σεβάσμιε, ομορφότερη από εμένα.
- 304.** Έλα, ανέβα σε αυτό το βουνό, οι σύζυγοί μου είναι τετρακόσιες·

ανάμεσά τους εσύ να γίνεις η εξαιρετη, επιτυχημένη σε όλες τις ηδονές.

- 305.** Βέβαια, εσύ με λάμψη αστεριών, ό,τι επιθυμείς στον νου σου·
όλα αυτά είναι άφθονα σε μένα, απόλαυσε σήμερα μαζί μου.
- 306.** Αν εσύ δεν με κάνεις κυρία σύζυγο, Σαμπούλε·
αρκετή εσύ για το πρωινό γεύμα, στις ερωτήσεις τροφή θα γίνεις.
- 307.** Και αυτήν ο επταπλόκαμος σκληρός, ο Καλάρα ο ανθρωποφάγος·
στο δάσος μη βλέποντας προστάτη, τη Σαμπούλα άρπαξε από το μπράτσο.
- 308.** Καταβεβλημένη από τον δαίμονα, τον σκληρό με μάτι για υλικά κέρδη·
Και αυτή που έπεσε στην εξουσία του εχθρού, θρηνεί μόνο για τον σύζυγό της.
- 309.** Αυτός δεν είναι τόσο ο πόνος μου, που θα με έτρωγε ο ράκσας·
αλλά ότι ο νους του γιου του κυρίου μου θα γίνει διαφορετικός.
- 310.** Δεν υπάρχουν θεοί, βέβαια απουσιάζουν, σίγουρα δεν υπάρχουν εδώ φύλακες
του κόσμου·
Αυτών που ενεργούν βίαια, των αχαλίνωτων, σίγουρα δεν υπάρχουν αυτοί που
τους εμποδίζουν.
- 311.** Αυτή είναι η εξαιρετη ανάμεσα στις γυναίκες, η ένδοξη, γαλήνια,
ισορροπημένη, με λάμψη σαν φωτιά·
αν εσύ καταβροχθίσεις αυτή την κοπέλα, δαίμονα, το κεφάλι σου θα σπάσει σε
επτά κομμάτια·
μην την καις εσύ, άφησε την πιστή σύζυγο.
- 312.** Και αυτή στο ερημητήριο ήρθε, απελευθερωμένη από τον ανθρωποφάγο·
σαν πουλί στη φωλιά πίσω, σαν σε στάβλο που έφυγε το μοσχάρι.
- 313.** Αυτή εκεί θρηνούσε, η πριγκίπισσα η ένδοξη·
η Σαμπούλα με θολά από τη ζέστη μάτια, στο δάσος μη βλέποντας τον
προστάτη.
- 314.** Ασκητές και βραχμάνους τιμώ, με τέλεια συμπεριφορά, σοφούς·
τον βασιλόπουλο μη βλέποντας, σε εσάς ως καταφύγιο κατέφυγα.
- 315.** Τιμώ τα λιοντάρια και τις τίγρεις, και τα άλλα ελάφια στο δάσος·
τον βασιλόπουλο μη βλέποντας, σε εσάς ως καταφύγιο κατέφυγα.
- 316.** Χορτάρια, αναρριχητικά φυτά, βότανα, βουνά και δάση·
τον βασιλόπουλο μη βλέποντας, σε εσάς ως καταφύγιο κατέφυγα.
- 317.** Τιμώ τη νύχτα με χρώμα μπλε λωτού, στολισμένη με γιρλάντα αστεριών·
τον βασιλόπουλο μη βλέποντας, σε εσάς ως καταφύγιο κατέφυγα.
- 318.** Τιμώ τον Μπαγκιράθι Γάγγη, τον αποδέκτη των ποταμών·
τον βασιλόπουλο μη βλέποντας, σε εσάς ως καταφύγιο κατέφυγα.
- 319.** Τιμώ εγώ τον άριστο βασιλιά των βουνών, τα χιονισμένα Ιμαλάια, τον

βραχύδη λόφο·

τον βασιλόπουλο μη βλέποντας, σε εσάς ως καταφύγιο κατέφυγα.

- 320.** Πολύ αργά πράγματι ήρθες, βασιλοπούλα ένδοξη·
Με ποιον άραγε σήμερα συναντήθηκες, ποιος είναι πιο αγαπητός σε σένα από εμένα;
- 321.** Αυτό πράγματι εγώ τότε είπα, πιασμένη από εκείνον τον εχθρό·
Αυτός δεν είναι τόσο ο πόνος μου, που θα με έτρωγε ο ράκσασας·
αλλά ότι ο νους του γιου του κυρίου μου θα γίνει διαφορετικός.
- 322.** Των κλεπτριών με την πολλή εξυπνάδα, στις οποίες η αλήθεια είναι πολύ
δυσεύρετη·
Η φύση των γυναικών είναι δυσνόητη, όπως η πορεία του ψαριού στο νερό.
- 323.** Έτσι η αλήθεια ας με προστατεύει, θα με προστατεύει αν είναι αληθινή·
καθώς εγώ δεν γνωρίζω άμεσα, κάποιον αγαπητότερο από σένα·
με αυτή την αληθινή ομιλία, η ασθένειά σου ας κατευναστεί.
- 324.** Αυτοί οι επτακόσιοι ελέφαντες μεγαλοπρεπείς, προστατεύουν νύχτα και μέρα
με σηκωμένα όπλα·
και δεκαέξι εκατοντάδες τοξότες, τι είδους όντα βλέπεις, ευγενική;
- 325.** Στολισμένες με δέρμα ανώτερο του λωτού, λεπτόμεσες βλέπει με φωνή
γλυκιά σαν κύκνου·
Ακούγοντας αυτών το μετρημένο τραγούδι και μουσική, δεν είναι πλέον για
μένα, αγαπητέ, όπως πριν.
- 326.** Φορώντας χρυσά στολίδια, με όμορφα σώματα, στολισμένες, με ομορφιά
ουράνιων νυμφών·
Αγαπητές του Σένα, αγαπητέ, με άψογα μέλη, κόρες της πολεμικής κάστας
τον δελεάζουν.
- 327.** Αν εγώ, αγαπητέ, όπως πριν, τον σύζυγο εκείνον με ζητιανιά πάλι στο δάσος
συντηρούσα·
θα με τιμούσε και δεν θα με περιφρονούσε, ακόμα και από εδώ, αγαπητέ, από
εκεί θα ήταν καλύτερο για μένα.
- 328.** Όταν φαγητό και ποτό σε αφθονία έχει τοποθετηθεί, η γυναίκα με γυαλισμένα
κοσμήματα στολισμένη·
με όλες τις ιδιότητες προικισμένη αλλά μη αγαπημένη από τον σύζυγο, χωρίς
αμφιβολία γι' αυτήν ο θάνατος από αυτό είναι καλύτερος.
- 329.** Ακόμη κι αν είναι φτωχή, άθλια, χωρίς πλούτη, με ένα ψάθινο στρώμα ως
σύντροφο, αλλά αγαπημένη από τον σύζυγο·
από αυτήν που είναι με όλες τις ιδιότητες προικισμένη αλλά μη αγαπημένη,
αυτή ακριβώς είναι καλύτερη, η φτωχή που είναι αγαπημένη.
- 330.** Πολύ σπάνια η γυναίκα που είναι ευεργετική για τον άνδρα, σπάνιος για τη
σύζυγο αυτός που είναι ευεργετικός·

και ευεργετική για σένα και ηθική η σύζυγος, ω άρχοντα των ανθρώπων, συμπεριφέρσου δίκαια στη Σαμπούλα.

- 331.** Αν εσύ, αποκτώντας άφθονα πλούτη, κυριευμένη από ζήλια πλησιάζεις τον θάνατο·
και εγώ και αυτές οι βασιλοπούλες, ευγενική, όλοι θα είμαστε υπάκουοι στα λόγια σου».

Η ιστορία γέννησης Σαμπούλα, ένατη.

520. Η τζάτακα του Γκαντατιντούκα (10)

- 332.** Η επιμέλεια είναι η πορεία προς την αθανασία, η αμέλεια είναι η πορεία προς τον θάνατο·
οι επιμελείς δεν πεθαίνουν, όσοι αμελείς είναι σαν νεκροί.
- 333.** Από τη μέθη η αμέλεια θα γεννιόταν, από την αμέλεια γεννιέται η καταστροφή·
Από την καταστροφή σφάλματα γεννιούνται, μην αμελείς, ταύρε των Μπαράτα.
- 334.** Διότι πολλοί πολεμιστές νικήθηκαν, την ευημερία και το βασίλειο οι αμελείς·
και επίσης οι αρχηγοί χωριών και τα χωριά, οι άστεγοι και οι οικοδεσπότες.
- 335.** Του αμελή πολεμιστή, στο βασίλειο, αυξητή του βασιλείου·
όλα τα πλούτη καταστρέφονται, αυτό λέγεται δυστυχία του βασιλιά.
- 336.** Αυτός δεν είναι ο κανόνας, μεγάλε βασιλιά, υπερβολικά αμελείς·
Την ακμάζουσα, ευημερούσα χώρα, οι κλέφτες την καταστρέφουν.
- 337.** Δεν θα έχεις γιους, ούτε ασήμι ούτε σιτηρά·
Όταν το βασίλειο λεηλατείται, θα στερηθείς όλες τις απολαύσεις.
- 338.** Τον στερημένο από όλα τα αγαθά, ακόμα και βασιλιά της πολεμικής κάστας·
συγγενείς, φίλοι και καλοί σύντροφοι, δεν τον θεωρούν άξιο σεβασμού.
- 339.** Ελεφαντοδαμαστές, στρατιωτικοί διοικητές, αρματηλάτες, πεζοί πολεμιστές·
αν και ζουν εξαρτώμενοι από αυτόν, δεν τον θεωρούν άξιο σεβασμού.
- 340.** Αυτόν που δεν έχει τακτοποιήσει τις υποθέσεις του, τον αδαή, τον κακοσύμβουλο σύμβουλο·
η τύχη εγκαταλείπει τον άφρονα, όπως το φίδι το φθαρμένο δέρμα.
- 341.** Σε αυτόν που έχει καλά οργανωμένες τις δραστηριότητές του, που σηκώνεται νωρίς, που δεν είναι οκνηρός·
όλα τα πλούτη αυξάνονται, όπως οι αγελάδες με έναν ταύρο.
- 342.** Περιφέρσου για να ακούσεις, μεγάλε βασιλιά, στο βασίλειο, στη χώρα·
εκεί αφού δεις και ακούσεις, τότε αυτό θα ακολουθήσεις.
- 343.** Έτσι ας βιώσει ο Παντσάλα, χτυπημένος με βέλος στη μάχη·

Όπως εγώ σήμερα βιώνω, χτυπημένος με αγκάθι.

- 344.** Γηραιός είσαι με αδύναμα μάτια, δεν βλέπεις καλά τη μορφή·
τι σχέση έχει με αυτό ο Βραχμαδάττας, που εσένα σε τρύπησε αγκάθι;
- 345.** Πολύ εδώ του Βραχμαδάττα, εγώ λοιπόν στον δρόμο είμαι, βραχμάνε·
Απροστάτευτοι οι κάτοικοι της υπαίθρου, από τον άδικο φόρο
καταστραμμένοι.
- 346.** Τη νύχτα πράγματι οι κλέφτες λεηλατούν, την ημέρα λεηλατούν με βία·
Στο βασίλειο του ψεύτικου βασιλιά, πολύς άδικος κόσμος.
- 347.** Όταν προκύψει τέτοιος κίνδυνος, πιεσμένοι από φόβο, αγαπητέ, οι άνθρωποι·
κάνουν κρυψώνες, αφού φέρουν αγκάθια από το δάσος.
- 348.** Πότε άραγε αυτός ο βασιλιάς, ο Βραχμαντάτα θα πεθάνει·
στη χώρα του οποίου γερνούν, χωρίς σύζυγο τα κορίτσια.
- 349.** Προσβλητικά μίλησες, ευτελή, ανίδεη στο νόημα των λέξεων·
πού ο βασιλιάς για τις κοπέλες, σύζυγο αναζητεί;
- 350.** Δεν είναι προσβλητική ομιλία η δική μου, Βράχμα, επιδέξια στο νόημα και τη
διατύπωση είμαι εγώ·
Απροστάτευτοι οι κάτοικοι της υπαίθρου, από τον άδικο φόρο
καταστραμμένοι.
- 351.** Τη νύχτα πράγματι οι κλέφτες λεηλατούν, την ημέρα λεηλατούν με βία·
Στο βασίλειο του ψεύτικου βασιλιά, πολύς άδικος κόσμος·
Σε δυσβίωτη, δυσβάστακτη δυστυχία, πώς θα βρουν σύζυγο οι κόρες;
- 352.** Έτσι ας κείτεται ο Παντσάλα, σκοτωμένος με ακόντιο στη μάχη·
όπως αυτός ο άθλιος κείτεται, σκοτωμένος με υνί ο Σάλιγια.
- 353.** Όχι σύμφωνα με τον κανόνα εσύ, ταπεινέ, στον Βραχμαδάττα οργίζεσαι·
Εσύ που καταριέσαι τον βασιλιά, χωρίς να έχεις αδικηθεί ο ίδιος.
- 354.** Δικαίως στον Βραχμαδάττα, εγώ οργίζομαι, βραχμάνε·
Απροστάτευτοι οι κάτοικοι της υπαίθρου, από τον άδικο φόρο
καταστραμμένοι.
- 355.** Τη νύχτα πράγματι οι κλέφτες λεηλατούν, την ημέρα λεηλατούν με βία·
Στο βασίλειο του ψεύτικου βασιλιά, πολύς άδικος κόσμος.
- 356.** Αυτή βέβαια πάλι, κύριε, μαγείρεψε, σε ακατάλληλη ώρα έφερε το γεύμα·
περιμένοντας αυτήν που φέρνει το γεύμα, σκοτώθηκε με υνί ο Σάλιγια.
- 357.** Έτσι ας σκοτωθεί ο Παντσάλα, χτυπημένος με ξίφος στη μάχη·
όπως εγώ σήμερα χτυπημένος, και το γάλα μου χύθηκε.
- 358.** Όταν το ζώο πετάει το γάλα, βλάπτει τον βοσκό·
τι σχέση έχει με αυτό ο Βραχμαδάττας, που εμάς επικρίνει ο κύριος;

- 359.** Αξιόμεμπτος, Βράχμα, ο Παντσάλα, του βασιλιά Βραχμαδάττα·
Απροστάτευτοι οι κάτοικοι της υπαίθρου, από τον άδικο φόρο
καταστραμμένοι.
- 360.** Τη νύχτα πράγματι οι κλέφτες λεηλατούν, την ημέρα λεηλατούν με βία·
Στο βασίλειο του ψεύτικου βασιλιά, πολύς άδικος κόσμος.
- 361.** Η άγρια αγελάδα που τρέχει μακριά, την οποία πριν δεν αρμέγαμε·
Αυτήν τώρα σήμερα αρμέγουμε, πιεσμένοι από αυτούς που θέλουν γάλα.
- 362.** Έτσι ας θρηνεί ο Παντσάλα, χωρίς γιο ας μαραζώνει·
Όπως αυτή η άθλια αγελάδα, χωρίς μοσχάρι τρέχει γύρω-γύρω.
- 363.** Όταν το ζώο του βοσκού, τρέχει ή κραυγάζει·
Ποιο σφάλμα υπάρχει εδώ, του βασιλιά Βραχμαδάττα;
- 364.** Παράπτωμα, Μέγα Βράχμα, του βασιλιά Βραχμαδάττα·
Απροστάτευτοι οι κάτοικοι της υπαίθρου, από τον άδικο φόρο
καταστραμμένοι.
- 365.** Τη νύχτα πράγματι οι κλέφτες λεηλατούν, την ημέρα λεηλατούν με βία·
Στο βασίλειο του ψεύτικου βασιλιά, πολύς άδικος κόσμος·
Πώς λοιπόν χωρίς ξίφος στη θήκη, η γενιά που πίνει γάλα σκοτώνεται;
- 366.** Έτσι ας κατατρωθεί ο Παντσάλα, σκοτωμένος στη μάχη μαζί με τον γιο του·
όπως εγώ σήμερα κατατρώγομαι, από τους χωρικούς, ο γεννημένος στο
δάσος.
- 367.** Οι βασιλιάδες δεν παρέχουν προστασία σε όλα τα όντα, βάτραχε, στον κόσμο
των ανθρώπων·
Δεν είναι ο βασιλιάς άδικος εξαιτίας αυτού, αφού τα κοράκια θα έτρωγαν
ζωντανό έναν τέτοιο σαν εσένα.
- 368.** Άδικος πράγματι ασκούμενος στην άγια ζωή, δυσάρεστα μιλάς στον
πολεμιστή·
Ενώ λεηλατείται η πολυάριθμη γενιά, τίμησες τον βασιλιά της ύψιστης
αμέλειας.
- 369.** Αν αυτό το βασίλειο, Βράχμα, ήταν καλά κυβερνημένο, ευημερούσα η χώρα,
χαρούμενη και γαλήνια·
αφού έφαγαν τα κοράκια την προσφορά και την πρώτη μερίδα τροφής, δεν θα
έτρωγαν ζωντανό κάποιον σαν εμένα τα κοράκια».

Η ιστορία γέννησης Γκαντατιντούκα, δέκατη.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Κιμτσάντα, Κούμπα, Τζαγιαντίσα, Τσαντάντα, έπειτα Παντιτασαμπάβα,
Σιρακάπι·
Ντακααρακκάσα, Παντάρ-νάγκα-βάρo, έπειτα Σαμπούλα, Τιντούκα-ντέβα-
σούτα.

Τέλος της ενότητας των τριάντα.

Τέλος του πρώτου μέρους της Τζάτακα Πάλι.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1. 16. Το βιβλίο των τριάντα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org